

Conclusions del Debat d'Interacció 2014

Publicat per [Centre d'Estudis i Recursos Culturals](#) [1] el 10/11/2015 - 12:47 | Última modificació: 01/10/2020 - 17:08

[Nicolás Barbieri](#) [2], [Marta Ardiaca](#) [3], [Carme Rodríguez](#) [4] i [Rubén Martínez](#) [5] | 10 desembre 2015

1. PROCÉS PREVI. DEBAT INTERACCIÓ'14.

Es va rebre l'encàrrec des del CERC de realitzar una tasca d'anàlisi conjunta sobre els nous reptes de les polítiques culturals locals, a partir de la interrelació entre els agents tradicionals generadors de cultura i els nous agents emergents, entre l'administració pública i les seves dinàmiques i els col·lectius organitzats també generadors d'acció cultural en el territori. Un equip de quatre coordinadors format per Nicolás Barbieri, Marta Ardiaca, Carme Rodríguez i Rubén Martínez vam rebre unes pautes inicials que posteriorment vam desenvolupar en:

A. Organitzar un debat online un mes abans de la trobada, amb autors que presentaven un text i que servia de pretext per a mantenir un debat amb la comunitat virtual d'Interacció.

B. Estructurar una jornada de treball presencial el 10 de desembre'14, amb 100 agents culturals convidats i convidar-los a participar en 3 grups on se'ls plantejaria una sèrie de reptes que pretenien continuar amb el debat, arribant a unes conclusions conjuntes que servissin de reflexió per a futures trobades del sector. En aquests tres espais, vam voler utilitzar uns formats de treball més dinàmics per a facilitar les trobades a petit comitè i una trobada conjunta amb conclusions. Els tres grups de treball van ser **A.** 'Espai per a nosaltres (mateixes)', **B.** 'CCRA. Consell de Cultura rara avis' i **C.** 'L' Administració Pública de la cultura no existeix'. (més informació Annex 1. Programa).

Passem doncs a comentar els resultats d'aquest procés, les reflexions i algunes conclusions que desitgem serveixin com a aprenentatge i pauta per a properes trobades de treball entre la gent del sector i del món cultural.

2. VALORACIÓ DEBAT INTERACCIÓ'14 ON LINE

Un mes abans de la realització de la jornada presencial del 10 de desembre al CERC, vam iniciar un debat en línia que tenia dos grans objectius. D'una banda, obrir preguntes pretesament incitadores del debat i generar un espai de coneixement i aprenentatge sobre els reptes actuals de les polítiques culturals locals. Un espai que ens permetés debatre sobre les problemàtiques que afecten les polítiques culturals però també sobre les alternatives de respostes. D'altra banda, volíem generar contingut (en format de preguntes i respostes) que pogués ser de rellevància per a la jornada del 10 de desembre.

És per això que vam organitzar el debat amb tres eixos temàtics:

1. Interdependència i autonomia política?
2. La planificació estratègica: una eina per democratitzar la presa de decisions o un espai de caràcter consultiu?
3. La gestió públic-comuna.

Entenem que els nostres objectius s'han complert i que hem pogut dinamitzar (conjuntament amb les persones del CERC) un debat en línia rellevant i útil.

Els articles publicats a cada línia temàtica, les persones que van fer comentaris, les lectures recomanades, els articles post-debat i les referències de premsa han quedat recollides en un [sumari](#) [6]elaborat per les persones responsables de la comunitat Interacció.

Volem doncs, fer referència a tres aspectes claus per a la valoració del debat:

1. L'interès despertat entre les persones vinculades a l'àmbit de les polítiques culturals locals, amb articles i comentaris que van superar les 2 mil lectures.
2. La diversitat de perfils de persones que van escriure articles i comentaris en relació a les línies temàtiques proposades. Persones que treballen en l'àmbit cultural i d'altres que no, persones que formen part de les administracions i d'altres implicades en entitats o moviments col·lectius, persones que havíem tingut oportunitat de llegir abans i persones que no.
3. La qualitat de molts dels articles i comentaris que vam tenir l'oportunitat de publicar.

NOTA: Per últim, entenem que el material generat podria ser la base d'una futura publicació. Lògicament, si aquest fos l'objectiu, caldria desenvolupar un procés d'edició, definició de la línia de contingut d'aquesta publicació i consulta amb les persones participants.

3. DESENVOLUPAMENT I VALORACIÓ DELS GRUPS DE TREBALL A LA JORNADA DEBAT INTERACCIÓ 10 DESEMBRE '14'.

A. GRUP 1: 'ESPais PER A NOSALTRES (MATEIXES)'

Aquest grup de treball volia obrir una reflexió sobre els espais de la cultura en el context actual. Més enllà d'una reflexió sobre la situació de crisi volíem posar al centre del debat la situació de canvi a partir del sorgiment d'un important nombre d'iniciatives ciutadanes que, configurades de formes diverses, han (re)obert nous espais per al seu desenvolupament personal, cultural, ciutadà...

Aquest punt de partida ens servia també per provocar un desplaçament, un canvi en la perspectiva de com mirem allò que succeeix al nostre voltant partint de la sospita que sovint mirem o valorem de forma diferent les coses si ho fem com a professionals de la cultura que si ho fem com a ciutadanes.

Així doncs, en el grup de treball d'espais vam plantejar els casos de tres espais imaginaris i, organitzats en 3 grups de ciutadans vam començar a dibuixar futurs possibles per a aquests projectes i espais culturals.

El primer dels grups de ciutadans van treballar per obrir un equipament polivalent de nova construcció. El grup va dibuixar un procés de treball per obrir el centre de forma autogestionada a partir de la negociació amb l'Ajuntament per la cessió de l'espai i un procés de treball entre les entitats i moviments socials interessats per generar un marc organitzatiu viable.

El primer pas va ser la redacció d'un pla d'usos dels espais, tant d'espais oberts com espais compartits generant una matriu de necessitats i activitats.

En segon lloc van dibuixar un model de governança i gestió de l'espai. Aquest model es basava en una agrupació d'entitats i col·lectius en un consell de govern i en l'aposta per contractar un professional per tasques de suport administratiu i kegal.

En darrer lloc van dibuixar un pla de finançament i de dotació que contemplava:

El lloguer dels espais: horts urbans, ús d'espais per entitats...

L'obertura d'una cafeteria gestionada pel col·lectiu d'aturats i pel grup de consum ecològic

La negociació amb l'Ajuntament per tal que assumís els consums, la neteja i el manteniment de forma progressiva i poder reutilitzar mobiliari descartat per l'Ajuntament.

El segon grup de ciutadans qüestionava el model de gestió externalitzada que estava intentant implantar l'Ajuntament i buscava alternatives al model per tal de recuperar un teatre que havia quedat en un segon pla després de l'aparició d'un teatre principal a la ciutat.

Els ciutadans van proposar obrir un procés participatiu de diagnosi que fos obert i vinculant. Un procés de diagnosi

que no només es focalitzés en el sector cultural sonó que cerqués també l'opinió i aportació de gent activa o interessada en el futur del teatre, en altres futurs possibles. Aquest procés però també havia de tenir en compte l'Administració com un agent més en el mapa de relacions i forces al voltant del teatre.

Alhora, demanen a l'Administració pública la seva presència en aquest procés participatiu per ajudar a buscar l'equilibri entre les necessitats primàries d'ús d'espais i locals per desenvolupar activitats per part de diferents col·lectius i les necessitats estratègiques a mig llarg termini d'aquest espai. Li demanen doncs a l'administració que formi part d'aquest procés i que ajudi també a aportar una mirada més àmplia i més complexa.

Una de les apostes d'aquest grup era treballar aquest procés amb un esperit de transversalitat en diversos sentits:

Desbordant la idea del teatre, ser transversal a interessos i voluntats ben diverses

Generant transversalitat en l'administració. El fet que un teatre depengui de cultura fa que altres departaments no puguin prendre-hi part o opinar. Trencar això i forçar que altres departaments puguin opinar i construir

Trencant la idea del dins i fora de l'Administració facilitant un procés horitzontal en què totes les veus puguin tenir el mateix pes.

El grup de ciutadans aposta per treballar en la construcció col·lectiva d'una identitat compartida i que sigui local però també metropolitana (fent referència al Model 9 barris i el circ).

Tanmateix el grup obre un debat sobre la professionalització arran del context plantejat i com abordar la tensió entre autogestió-voluntariat-professionalització.

Més enllà de l'espai plantejat el grup obre una nova línia de treball apostant per incidir en les polítiques municipals i treballant per tal que els pressupostos de cultura equilibrin partides entre el teatre principal i la resta dels espais culturals de la ciutat.

El tercer grup treballa a partir d'un important jaciment romà descobert, per casualitat, en un entorn dedicat al sector primari. A més dels ciutadans, la universitat, grups d'estudis històrics i el sector turístic tenen interès però un Ajuntament petit i sense suport d'altres administracions no pot desenvolupar ni mantenir la descoberta.

Aquest grup es fixa com a principi l'equilibri de forces entre els diferents agents implicats i un compromís comú, la sostenibilitat del projecte. Treballen a partir d'aquest interès comú entre diferents comunitats en construir uns valors compartits que esdevinguin la base per al disseny del projecte.

Creen doncs una taula transversal amb presència dels agents implicats i amb l'ajuntament com un agent més amb interès en el projecte. Tant la universitat com l'Ajuntament són les úniques eines possibles per a l'aportació i assoliment de recursos, no només econòmics sinó d'estudi, de manteniment... Però la taula constitueix com el model de govern i gestió del jaciment.

Un cop dibuixades algunes línies de futur d'aquests espais iniciem el temps de debat amb algunes afirmacions clares i força incertes:

Per una banda el reconeixement clar de l'existència d'un ric teixit cultural no institucional i que desborda la idea o els àmbits de treball dels departaments de cultura.

Per una altra banda ens preguntem per la sensibilitat de les administracions públiques vers la ciutadania. Com mirem, des de les administracions públiques, els projectes i iniciatives que busquen espais i projectes d'autogestió liderats per la mateixa ciutadania? i Més enllà de la mitrada, com ens hi relacionem?

En un tercer lloc abordem la idea de la instrumentalització de la cultura reduint-la a accions de promoció i distribució. Una instrumentalització que sovint provoca que la funció social i pública de la cultura es faci més des de la societat civil, des d'entitats i moviments socials que no pas des dels departaments de cultura de les diferents administracions.

Davant d'això sorgeix la necessitat de ressituar els rols de tothom en relació a la cultura, també sotmetre a anàlisi

la càrrega semàntica de la paraula. D'aquesta necessitat de reflexionar i ressituar rols sorgeixen tres afirmacions:

- Un nou rol en què l'Administració hauria de ser facilitadora sense que això suposi una reducció de recursos. Facilitar i fer mediació.
- La tensió entre públic/privat/comú.
- La no precarització i desprofessionalització

A partir d'aquests pocs elements sorgits del debat (per manca de temps) i creuant-los amb les conclusions i debat final de la Jornada, apunto alguns fils per al debat i el treball compartit:

La cultura desborda els departaments de cultura que només intervenen en parcel·les ordenades i sovint no reconeixem com a culturals: moviments, expressions, espais de trobada, accions ciutadanes... Cal doncs sacsejar les estructures però també les mirades sobre els fets culturals. Cal reformatejar el model d'intervenció pública en cultura.

Tant el procés de reformateig com la intervenció que se'n desprengui ha d'estar basada en la corresponsabilitat. Si la cultura apel·la a allò que és col·lectiu cal ser coherent i abordar-la de forma compartida. Això implica el reconeixement dels altres com a iguals, la creació de nous models i la construcció col·lectiva de les polítiques culturals.

I PEL QUE FA A ESPAIS, ALGUNS PROJECTES INTERESSANTS:

- [Astra centre autogestionat a Gernika](#) [7]
- [Ateneu Santboià](#) [8]
- [Proyecto cárcere](#) [9]
- [Ateneu Candela](#) [10]
- [Can Batlló](#) [11]
- [Biblioteca Josep Pons Can Batlló](#) [12]
- [Casal Prospe](#) [13]

B. CONSELL DE CULTURA 'RARA AVIS'

1. CONTEXT TEÒRIC

Els canvis socioeconòmics que ens han dut a un present i futur de gran incertesa. Les administracions tendeixen cap a l'immobilisme fruit d'aquests temps, i amb gestos encara tímids, tantegen mecanismes i instruments que les dotin d'aquesta mobilitat que se'ls demana, de trobar maneres que articulin la seva relació amb aquests nous (nous?) agents, aquests lideratges que van més enllà de lo 'públic' i que també són protagonistes d'aquest canvi.

Amb una petita reflexió *Rara Avis* de context i memòria històrica que volia incidir en la importància de la nostra societat civil com a conductora de canvis socials, molts sorgits a partir del conflicte, vam introduir aquest grup de treball en un context pràctic que pretenia treballar els lideratges col·lectius i qüestionar els mecanismes de participació de les administracions per establir mecanismes de relació informativa, participativa i resolutiva amb la ciutadania.

2. CONTEXT DE TREBALL

A partir d'una hipòtesi, dos grups amb rols de ciutadans i administració, amb dues mirades i dues visions (o no), es plantegen la vigència dels processos participatius, els instruments i mecanismes per dissenyar l'actuació en la cultura ciutadana i la validesa i responsabilitat dels lideratges involucrats. La hipòtesi proposada havia sorgit de plantejar una problemàtica bastant freqüent a les administracions locals però extrapolable a altres organismes de participació i/o on es determinen polítiques culturals públiques com els plans de Cultura, pla d'usos, pla d'equipaments, consells de barri o consells de ciutat:

Problema plantejat:

Cada cop vénen menys agents locals a les convocatòries del Consell de Cultura de la ciutat.
(perquè diuen que no s'hi senten representats).

HIPÒTESI:

'Les AA.PP apliquen els processos participatius de sempre i cada cop hi ha menys presència dels agents locals convocats. Si es canvia el model i es comparteix el lideratge, la dinàmica serà més participativa'.

Els dos grups havien d'intentar aconseguir la capacitat crítica suficient d'abandonar la pròpia mirada per adquirir la de l'altre i encetar un debat que els duria a unes conclusions que hi haurien de col·locar en un pòster on dibuixarien **una piràmide en tres nivells d'importància**, situant a la base les condicions imprescindibles per a la seva realització.

Per ajudar-los a les seves discussions se'ls va indicar varies **reflexions** que els podria ajudar en el debat:

- L'aparent falta de vinculació de la ciutadania amb la cultura
- Què vol la ciutadania i què ofereixen les AAPP?
- Qui lidera aquests processos? Com es reconeixen els lideratges i qui els legitima?
- Instruments i mecanismes per portar a terme actuacions conjuntes a cultura (o no).

3. RESULTATS DEL TREBALL

1er. Resultats de la base piramidal (condicions *sine qua non*)

CIUTADANIA

Cedir i reconèixer el lideratge
Garantir el retorn de resultats
Creure en la participació i no com un mecanisme de maquillatge
Aplicar la transparència
La democratització i igualtat d'oportunitats
Reconèixer la passió, la creativitat i l'entusiasme
Establir uns espais i canals creats entre tots i les AAPP han de posar els mitjans

AA.PP.

Establir processos d'aprenentatge ciutadania – administració
Reconèixer els drets culturals
Diagnosi territorial
Empoderament i lideratge compartit

2on. Resultats de la part mitja piramidal (menys imprescindibles)

CIUTADANIA

Accés a les vies de participació
Els recursos
L'administració com a facilitador
El 'no molestar'
Agilitzar la burocràcia

AA.PP.

La innovació igual a risc
La decisió i la participació (un espai de negociació i de facilitació)

La confiança

3er. Resultats de la cúspide piramidal (prescindibles)

CIUTADANIA

Els assessors

Les publicacions en paper de programes i plans de cultura (es pot fer en digital)

AA.PP.

La part opaca / hermètica / deslligada i rígida de l'administració

Les jerarquies

La manca de credibilitat

4. CONCLUSIONS

Malgrat la varietat dels perfils als dos grups, hi havia una majoria de persones relacionades amb l'administració i crec que a moltes els va costar allunyar-se del paper per agafar la mirada ciutadana, es va notar en el moment de defensar postures i és possible que es noti en els resultats d'algun grup. La discussió entre els grups va ser en general molt animada i va costar tallar-los per passar a l'exposició de les conclusions de cada grup i al debat comú, de fet va faltar temps per aquesta segona fase i és una llàstima perquè venien amb moltes ganes.

- **Els punts discordants més destacats entre els dos grups han estat:**

1. La legitimització dels lideratges. Qui legitima i si cal ser legitimat. Alguns valoren que quan s'és, ja és legítim.
2. El concepte de pedagogia. Els ciutadans adopten el significat literal en aplicar-la pels processos participatius i el grup d'AA.PP en el fet d'aplicar pedagogia per fer entendre la cultura com a eix fonamental de la qualitat de vida.
3. La participació. No ens hem posat d'acord fins a quin punt del procés cultural cal fer participar al ciutadà, és a dir, les decisions vinculants en quina part del procés culturals es prenen, en la diagnosi, conceptualització, formulació de polítiques, en la gestió, o en tot el procés?

- **Algunes observacions:**

Algunes de les conclusions exposades com l'empoderament i el lideratge compartit, la participació i poder de decisió o la confiança són fruits de la reacció i no de l'acció, és a dir, les AAPP s'ho han trobat sense possibilitat de tirar enrere.

- **Algunes reflexions que es van llançar a l'aire:**

L'administració pública no és neutral.

La gestió de la cultura és determinant per a caracteritzar el que és cultura.

Mecanismes d'organització verticals versus mecanismes d'organització horitzontals.

'No sé de què parlem quan diem cultura pública'.

I PEL QUE FA A PROCESSOS PARTICIPATIUS, ALGUNS PROJECTES INTERESSANTS:

- [Museu](#) [14] [de](#) [14] [la](#) [14] [Pesca](#) [14] [a](#) [14] [Palamós](#) [14]
- [KonventZero](#) [15] [al](#) [15] [Berguedà](#) [15]
- [Vall](#) [16] [de](#) [16] [Boí](#) [16] [Patrimoni](#) [16] [Mundial](#) [16]
- [Museu](#) [17] [d](#) [17]: [17] [Art](#) [17] [Jaume](#) [17] [Morera](#) [17] [a](#) [17] [Lleida](#) [17]

C. GRUP 3: 'L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA DE LA CULTURA NO EXISTEIX'

1. INTRODUCCIÓ

Abans de donar inici al treball per grups, es van demanar unes aportacions inicials de cadascú dels participants en relació a quina podria ser una experiència 'model' a destacar en el sector cultural i per quina raó.

Es va parlar de Stallman i Zizek que plantegen plans més enllà de les polítiques culturals, dels artistes que poden participar del centre durant l'etapa de Berta Sureda al CCCB, de Manuel Huerga a BTV amb les microcàpsules ciutadanes, trencant l'esquelet matriu i fent una televisió ciutadana.

Altres manifestaven que no els agradaven els models i que no hi creien i destacaven Ateneu Candela o Can Batlló com a experiències que trenquen dinàmiques. També comentaven com determinats serveis públics agafaven una deriva empresarial, com l'ICUB, una macro-empresa que intervé a la ciutat o la televisió pública una gran empresa que perd la vocació pública.

També es parlava d'equipaments de proximitat, de participació per consens i comissions amb intervenció de gent del barri, com al Centre Cívic de Sant Martí, o de la rehabilitació d'antics edificis per a dedicar-los a la cultura com a projectes i no com aparadors, com el model francès de La Maison Folie a Lille. Es va destacar també el fet de treballar amb transversalitat amb altres sectors com Joventut o Esports. D'altres comentaven que era millor parlar d'actituds i no de models, posant especial interès en els models mixtes de gestió ciutadana i els models híbrids (públic-comunitaris).

Altres al·ludien que la Cultura no és una oportunitat econòmica, que la Cultura tenia més a veure amb la política que amb l'economia i calia fer-ne una defensa radical, treballar per militància com fa 30 anys, i l'Antic Teatre, LiminalGR podria ser l'última. Altres companys defensen models ja consolidats com la Xarxa de Biblioteques, o en el sector privat Focus guanyant la cessió del Romea o la programació del TNC amb Calixto Bietio.

També esmenten processos d'apropiació ciutadana de la cultura, com l'Ateneu Popular de Nou Barris, les responsabilitats compartides, com el Galliner de Manresa, la Fàbrica de les Arts Granollers, model de models, privat - pública, proximitat, cultura popular, música, un actual *work in progress*. Altres comenten que no parlarien de models, ja que les experiències més celebrades no poden ser models perquè no són replicables (El Galliner o l'Ateneu Candela, o Escola de les Arts a l'Hospitalet, sino que la clau seria veure com es poden desenvolupar en altres contextos. També s'esmenta el conflicte territorial centre-perifèria, que els models no són modèlics perquè no són reproduïbles, i que cal destacar allò que neix des de la ciutadania i amb consciència ciutadana, acompanyant el públic, acompanyament privat (festival conflictiu: ciutat interior, desert, la gent veu coses que no havia vist mai d'altres llocs i d'aquí). Esderia, o es comenta que aquest projecte va morir perquè no va voler dependre's de la intervenció pública, i diuen que la Fira de Tàrraga es va crear en un context oportú i que les arts escèniques desperten creativitat.

A les Arts, parlen de l'Associació Cultural Arabacu(?), o dels prototips en codi obert, de la Fundació Antoni Tàpies, un arxiu que es pot compartir o el grup d'artistes amateurs de L'Hospitalet. Es parla de l'anècdota que moltes xarxes que havien tingut suport públic havien desaparegut, així com d'altres d'acció ciutadana i que un model interessant eren les televisions locals quan eren alegal, sense suport públic, un model molt antic. Es recorda també que la idea principal hauria de ser una cultura que tendís a la reflexió crítica, i a allò que és col·lectiu i comunitari, com a Can Batlló, que la gent s'implica en el que li interessa, p. ex. un hort comunitari. La Cultura també hauria de considerar-se com un bé comú, un gest o des dels marges, ja que es produeixen noves propostes: p.ex. la xarxa d'espais d'ateneus, bars, etc. on es fa poesia oral, o sense ajuts ni finançaments, contraposats a altres pràctiques, com els festivals de poesia de Sant Cugat o Caldes d'Estrac. També exemples en el que el debat estava entre allò públic i allò públic-comú, com Can Vies un model que opta per l'autogestió, que això no vol dir que no hi hagi acció comunitària i lligat amb això, espais als marges, com la productora Metromunster o la HANSA de Sants (Animalaria, books d'auto-edició, etc.)

Un altre model que depèn molt del context també és el Museu de la Pesca a Palamós que treballa la cultura marítima, especialment el patrimoni marítim, cultura que emana de la mateixa comunitat, l'expressió natural, quotidiana d'una gent que viu del mar, treballant buscant espais comuns, interessos comuns, una cultura que cohesioni, ja que la Cultura és un element indissociable de la comunitat. Un altre model, La Col, implicats amb Can Batlló, que repeteix tres temes replicables: la trajectòria històrica, el colze a colze de persones que vénen de diferents contextos (podria ser p.ex. d'una relació de fricció amb l'AAPP i el límit de la legalitat, una relació de forces) i la identitat, molts equipaments no ténen referències per a la ciutadania.

I per acabar també es comenta que el model hauria de recollir valors transformadors, de cohesió, que busqui cohesió entre educació i cultura, treballar la base, canviar el model educatiu perquè en resulti la base de la Cultura i fer polítiques més potents. També es destaca un exemple recent del darrer any a Premià de Mar, un espai okupat, l'Antiga fàbrica de Nuñez i Navarro i s'ha creat un centre cultural que funciona molt bé, millor que iniciatives de regidories de cultura.

2. RESULTATS DEL TREBALL

S'ha treballat en tres grups a partir d'una sola premissa: "**L'administració pública no existeix**"

A. Administració pública:

Intervencions inicials, per posicionar-se. La primera cosa, han estat d'acord en que no estan sols. Creuen que una nova AAPP, és prendre consciència de que EXISTIU (sector privat i ciutadania).

Volen que sí existeixi, la cultura pública ha de ser un departament? "Segurament que no". La cultura pública ha d'estar vinculada a altres sectors com la Comunicació i l'Educació.

Per què estem on estem? Aquesta absència pot ser per un fracàs (austeritat, retallades, etc.) però també pot ser degut a un èxit de la ciutadania i l'organització privada. Ambivalència.

Reflexió sobre eines, mitjans, treballadors. AAPP Cultura ha de garantir que ha de pilotar ha d'incentivar, relacionar-se (educació...) i ha de fer control i empoderar.

Ha de garantir l'accés, la participació i l'excel·lència. Una crítica: l'accés pot ser un ghetto, i amb l'excel·lència es generen canons. Nova etapa:

1. Com decidim. Governança, empoderament, participació i transparència real (accessible per a tots i totes)
2. La cultura és un dret, no un servei. Reivindicació del debat ideològic, no tècnic.
3. Cultura, educació i comunicació
4. Atenció: accessibilitat i excel·lència: qui ho determina?
5. Diversitat: molts models, híbrid i permeable.

Tenim encàrrec social (empoderament, excel·lència, entreteniment, impacte econòmic) i és responsabilitat de tots.

B. Acció privada:

És una apocalipsi que hagi desaparegut l'AAPP

Hauria d'haver-hi una estructura mínima d'AAPP. Època de monopolis, AAPP fomenta l'emprenedoria, han decidit per una estructura mínima local de proximitat. Les empreses generaran productes culturals. Una de les funcions principals és construir una retòrica per a que aquesta estructura mínima del govern entengui que és d'interès general. El sector diu què és l'interès general. Es trenquen interessos sectorials i esdevé més liberal. El públic/client: consulta/participació, cal implicar-lo. L'altre sector és autonomia pura i dura els productors. Els nous productes culturals porten aquesta idea de participació, de fet no ens demanen normalment una participació real, però es manté la doble via, participació i autonomia.

C. Ciutadania:

La ciutadania no existeix. Hem navegat entre el desconcert de no tenir pare ni mare. Hem de recuperar la dinàmica, però no cauce on no ens agrada. Ens cal l'AAPP, això ha sortit consensuat en el grup. Tal com explicava un company, l'AAPP fa coses que no li encarrega la ciutadania. Ens ha preocupat especialment: 1) la transparència, encara que què fariem amb la transparència 2) la cultura i la salut, la vida 3) volem fer coses, però és el que més ens consta, la dificultat de ser ciutadania.

Per ajudar en les reflexions dels grups, s'ha volgut disposar d'alguns conceptes força:

- Governança cultural com a pedra filosofal (en diuen AAPP)
- Trinomi públic-privat-comu
- o millor: privat-públic-comú-ciutadania

- Quina és la funció pública de l'esport? S'explica fàcil, però que la cultura és bona, com ho expliques? Però ahora genera dissens, conflicte, etc. És difícil vendre la idea de si la cultura és bona. La cultura com a recurs i qui ho entén com un dret? El que cal posar més en valor són els valors de la cultura. A Europa no passa l'acció comunitària, som una societat cansada.

- Si l'entendem com a bé comú, es basarà no com a recurs, sinó com a bé comú. La ciutadania tindrà la seva responsabilitat, l'empresa també ha de treballar en aquest eix del bé comú. No es tracta d'ordenar-ho tot, sinó fomentar també àmbits d'autogestió no regulats.

4. ALGUNES CONCLUSIONS SOBRE EL DEBAT INTERACCIÓ'14.

- La percepció demostrada, per l'alt nivell de participació a la jornada, per les visualitzacions dels articles i per les opinions escoltades, indiquen que és necessari generar més espais de debat i punts de trobada entre les realitats, agents i gestions existents a l'àmbit cultural actual que està en procés de canvi accelerat.

- Que la ciutadania practica cada cop més l'empoderament cultural, més enllà del territori acotat de les administracions, i que sovint ens recorda la llibertat d'accedir a uns coneixements i pràctiques que són un dret social fonamental pel desenvolupament personal i col·lectiu i que se'ls ha de garantir. Estan canviant els rols? Qui va davant de qui? Qui legitima a qui?

- Que caldria plantejar-se altres maneres de fer i de relacionar-se, la importància dels processos de participació, de mantenir els mecanismes existents o de reformular-los per a que aquests processos siguin realment participatius i vinculants.

- Que l'entesa entre les administracions públiques i la gestió cívica/comuna és possible, però que no és pas obligatòria

Categories: Programa i document de reunió

Categories: Debat 2014

Categories: Debats Interacció

Etiquetes: polítiques públiques

Etiquetes: administració local

Etiquetes: governança

Etiquetes: institucions culturals

Etiquetes: #debat14

- [18]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2015/conclusio-debatinteraccio-14>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/cerc>

[2] <https://interaccio.diba.cat/members/barbierin>

[3] <https://interaccio.diba.cat/members/ardiacacm>

[4] <https://interaccio.diba.cat/members/carmemix>

[5] <https://interaccio.diba.cat/members/martinezmorenor>

[6] <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2015/sumari-del-debatinteraccio>

[7] <http://www.astragernika.net/>

[8] <https://atesantboia.net/>

[9] <https://proxectocarcerecorunha.wordpress.com/>

[10] <https://www.ateneucandela.info/>

- [11] <https://www.canbatllo.org/>
- [12] <https://bibliotecacanbatllo.wordpress.com/bilbioteca/>
- [13] <https://www.casalprospe.org/>
- [14] <http://www.museudelapesca.org/index.php?lang=ca>
- [15] <http://konventzero.com/>
- [16] <http://www.centreromanic.com/ca>
- [17] <http://mmorera.paeria.es/index.php?op=1&module=inici>
- [18] <https://interaccio.diba.cat/node/6252>